

ԾԱՇԻԿ

ԵԱԲԱԹԱԹԵՐԹ

Գրական, Գիւղական
Երամուհեսական

Ժ. ՀԱՐԻ
Նոր Հրանք թիվ 21

ԲՈՒԱՆԴԱԿԱԴԵՐԻՆ

Քրտնիկեր, Սիմոնին Օրագիրը,
Քիչ մէ զրական, Թաւերական
Խօսւելուտուք, Զաւորք տուեր,
Դերասանի ռիլուեզներ, Գրա-
կան գլուխեր, Ֆանքեզներ, Եւ
ուրիշ բաներ:

Մէկ նաևը՝

Մէկ դրուժ:

ԳՐԱՄՈՒՆ ՆՇԵՆ-ՊԵՊԻԿԵԱՆ, Կ.ՊՈՂԻ

Ա. Ա. Ա. Ա.

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐ

ԱՊՐԻԼ ՀՈԿՅԱՅ

Տարեկան 45 դրուշ, մեցամուսայ 23 դրուշ:

Գ-Ա-Յ-Ա-Ն-Ե-Ր-Ո-Խ ՀԱՅՈՒԹ

Տարեկան 54 դրուշ, մեցամուսայ 27 դրուշ:

ԱՐԵՎԱԿԱԿՈՒՄԱՆԻ ՀԱՅՈՒԹ

Տարեկան 12 ֆրանք:

Չիոթի թիվը 1 դրամ

Բառանորով տպարթի հները թիւի վրայ կը հաշուռուին:

Մանուկյան, բաժանորդագրութեան և թերթին վերաբերող
ամէն կորողի դարձանութեանց համար զիմել մի միայն:

«Զագիկ գրնոսի»

ՃՐԱԼԻԴ ԱՏԿ ՀՅԵՒՆԵ ՋԱՋՄԵՆ 72 ՆՈ ՄՐՈ

Շ Ա Բ Ա Թ Ա Թ Ե Ր Թ Ծ Ա Ղ Ի Կ

Կ Պոլիս, Էսկի-Զաբուկի փողոց, թիւ 72

JOURNAL "DZAGHIK,"

Constantinople, Rue Eski-Zabtié, № 72.

Յ. ՊԱԼՊԱԼԵԱՆ

(ՄԵՂՄՈՒՆԻ)

Ա.Տ.Ա.Մ.Ն.Ա.Բ.Ո.Փ.

Մուզաֆէքրէ Հիւտնդանոցին և Պարօկական Դհապանատան
ներա, Մեծ Փուլոց, Թափախմ, թիւ 61, Զըրամեան աբարձան

Պալպալեան ամէն օր ակտայի ամէն տեսակ հիւտնդութիւններով առապազողներ կ'ընդունի, իսկ Աւրբաթ, Կիրակի և Սրբքարդ, Ծի մինչեւ ժամը 5, Գիշերուանու և է ժաման կարելի և զիմել: Պալպալեան կ'երաշխաւորէ իր լիցուցած ու շինած ակռաները ծորեկները ակռայ քաշել տալու համոր օրու վարձք մը չկա: Քաշել տուաղին կամքէն կախալ է:

Ադրատներուն ճրի

6—10

ՅԱՇԽԻԿ

ՃԱԲԱԹԱԹԵՐԹ

Ժ. ՏԱՐԻ (582) - ԹԻՒ 21

2 ՅՈՒԼԻՍ 1905

ՔՐՈՇԻԿ

ՈՒՖ, ՍԱ՛ ՕԺԵՑԸ

Սա՛ յառաջդիմական դարուն մէջ, ուր մարդիկ, իրենց մատը նշանառուքի օրինաւոր մատնին անցընելու համար անհրաժեշտ հարկը կը տեմնեն Տրավաքանուրթեան բոլոր գլուխները անդամ մըն ալ սերտելու և ուր նշանածները՝ եթէ ոչ փիլիսոփայական քարերու չափ, բայց գոնէ... զրական չնորհքով յօդուածի մը չափ հաղուագիւտ են, պատեհութիւնը ունիմ ճանչնալու զոյզ մը նշանածներ, որ աղաւնիներու պէս իրար կը հոսութան ու իրենց մուերամական խօսակցութեան մէջ առ նուազն օրը քանի մը երկուասնեակ անդամ իրարու համար կը մեռնին, և որոնք սակայն հինգ տարիէ ի վեր նշանուած կը մնան՝ առանց պսակի Ա. Խորհուրդին պաշտելի չուանովը իրենց գլուխը կապելու, ինչ որ սիրոյ մէջ ա'յնշափ անխուսափելի վերջակէտ մըն է, որչափ նախադասութեան մը համար... վերջակէտը:

Երբեմն, կը հարցնեմ իրենց թէ ինչո՞ւ չեն կարգուիր, և գիտէ՞ք, իբր գերագոյն պատճառաբանութիւն՝ ի՞նչ կը պատասխանեն.

— Ի՞նչ ընկնք, գեռ օժիանիս չպատրաստեցինք:

Ու քարիներ ասա՞նկ որ՝ տարիներով նշանուած կը մնան, ու բովհետեւ օժիտնին չեն պատրաստած տակարանին:

Խստո՞ր չինդալ, Ասուս անձ իմ:

Օժիտ ըսելով՝ պէտք է հասկնալ այն պայմանադրական քանի մը երկոտասանեակ թաշկինակները, շապիկները, գգեստները, վարտիկները, գուլպաները ևայն, զորս մարդիկ կեցած տեղեկնին իրենց ճիտին պարագ են բրած շունչ ու պայմանակներու մէջ կանոնաւոր կերպով չդիղուին, չէք կրնար կարգուիլ, ճիշդ ինտոր որ չպատի կրնայիք կարգուիլ, եթէ ձեր ամուսնութենէն օր մը առաջ, չերթայիք ծնրադրել տէրաէրի մը առաջեւ, ձեր բոլոր մեղքերը թափելու համար անոր... վէշերուն մէջ :

Չեմ գիտեր թէ՝ նորապատճերու օժիտը կազմով քանի մը երկոտասանեակ թաշկինակները, վարտիկները, շապիկները, գուլպաները և բուրդէ գանելաները ո'քափի կարեւոր ղեր մը կատարեն ընտանեկան երջանկութեան մէջ. սակայն, ամէն սարագայի տակ և առանց ձեր գիտածին հակառակը պնդած ըլլալու հաճոյքը վայելելու միաքը ունենալու բնաւ, անկեղծարա'ր, քիչ մը շատ ասուշ կը գտնեմ այս սովորութիւնը և բոլորովին հակունեայ՝ ներկայ դարավերջիկ (կրնաք նաև բուկ՝ գալապակը) գաղափարներու։ Սպասել որ շապիկները, վարտիկները, թաշկինակները, գուլպաները և գանելաները իրարու քոյլ և իրարու գըրայ գիլուին, — (երբ մանաւանդ չունի՞ լնաւ մանիփարուրայի խանութ մը բանալու միտքը) — որպէս զի կարենամ օրինաւոր կերպով սեղմել սրախ սիրածին ու հոգիս պաշտածին թաթիկը կամ տոսիկը, և դատապարտուիլ յաւիտեանս յաւիտենից չըմբռչնելու մեղքալումի մնզրակարապահան սանուիձէ մը աւելի քաղցր անուշութիւնները, սա՛ միակ պատճառավ որ, այդ անիծած թաշկինակները, վարտիկները, գուլպաները ու գանելաները իրարու քոյլ չեն եկած տակաւին... օ՛, ես ասիկա, առանց ո և է այլեայլի, շատ ստրիդ կը գտնեմ։

Երբէ՞ն ի վեր արգեօք Chemiserie Universelleին ընտիր ասպրանքները (oh! la réclame!) ուսած են մարդու երջանկութիւնը ապահովագրել։ Երբէ՞ն ի վեր՝ հինգ շապիկով կսմ յիսուն շապիկով կարգուզները՝ իրենց հինգ շապիկին կամ յիսուն շապիկին երեսէն աւելի կամ նուազ երջանկով եղած են։ Կը ձանչնամ անանիներ որ՝ թատերական խումբի մը մնտուկներէն շատ աւելի մնտուկ օժիտ տանելով՝ սուն-փիսայ գացած են, բայց դժբաղդաբար իրենց օժիտի մնտուկներուն բազմութիւնը ո և է օդուա չէ ունեցած իրենց ապերջանկութեան։ Ի՞նչ, Այլամ ու Եւա միթէ քանի մը մնտուկ օժիտ անէին։ — Ու, հակառակ ամբողջ սրամութեանս, — (խօսելաձեւ մը՝ պարզապես) — չեմ կրնար արդարացնել այն աւագ կարեւորութիւնը, զորս ժամանակակիցներս կ'ընծայեն օժիտի պատրաստութեան, որուն կազմութեանը սպա-

սելու համար լոկ, կր հարկադրուին հարկերել տարիներ, նշանածի մատնին մատուցնեն տնպակաս և միշտ յառաջիկայ Սովոր Պատկին կարգուելու բարի դիտաւորութեամբ : Սովոր Պատկիները կուգան կ'անցնին, նման ախնեմարդուրափիք պատկերի մը, բայց օժիուը կը յառափի միշտ չվերջանալ . սեւ մազերու մէջ ճերմակներ կ'ինան, դէմքի խորչամները կը շեշտուին, եւ երբ օր մը վերջապէս օժիուը բարեհաճի պատրաստուիլ, այս անդամ ալ նշանածները չեն բարեհաճիր զայն գործածել :

Ո՞րչափ ամուսնութիւններ ջուրը ինկած՝ միմիայն երկար աւաեն նշանածի կեանքը վարելու երեսէն : Սէրը տեսակ մը ապուր է, զոր պէտք է տա՛ք տա՛ք ուաել, ըստ է մեծ խմաստասէր մը՝ Ե . Թօլայեան : Աւ, միշտ փոխարերութեամբ խօսելով՝ նշանածի կեանքը պիտի նմանցնէի մածունի խալմախին, զոր ամբողջովին ուսեւէդ ետքը՝ մնացած մասը կը կարմայնէ հարկաւ իր հրաողորը : Մածունին խայմախը չվերջացուցած պէտք է . . . կարգուիլ, հակառակ պարտգային՝ ինձի պէս . . . տունը կը մնաք :

Երկար ատեն նշանուած մնալու գլխաւոր անպատեհութիւնը անէ որ, այս կերպով նշանածները առիթը կ'աւնենան իրար աղէկ մը ճանչնալու և ուսումնասիրելու, և անդամ մը երբ իրար աղէ՛կ մը ճանչնան և ուսումնասիրեն, անկէ ետքը՝ վա՛յ է եկեր գլխուս :

Թէեւ բազմաթիւ են պնդողները թէ ամուսնական երջանկութիւնը կը կայանայ երկու ամուսնացողներուն իրար աղէկ ճանչնաւուն մէջ, սակայն ներեցէ՛ք որ այս անդամ ճեղի համամիտ չըլրամ, որովհետեւ անխախտելի համոզումը ունիմ իմ մէջ թէ օրիորդ մը և պարոն մը, որ իրարու համար խենդ կը դառնան, երբ առիթը անհետան իրար աղէկ մը ճանչնալու, չատ քիչ անդամ և որ կը յօժարին իրենց կեանքը վերջնականապէս իրարու կապել զդթայով :

Ինչո՞ն է որ կը պատահին արդէն բոլոր նշանտուքի խղումները և ամուսնալուծամները . . . իրար չա՛տ աղէկ ճանչնալէ՛ն . կրնա՞ք ու բանալ :

Սնդրագաւառալով մեր գլխաւոր նիւթին — (որովհետեւ, իր գիծն ելլող թրամուեցէ մը աւելի շեղեցանք մեր նիւթէն) — աւեւլովդ կը գանեմ օժիալին պատրաստութեան տրուած կենսական կարեւորութիւնը, երբ մեր պարոն քսակին պայմանները չեն թոյշարեր շուտով մը կազմել զայն, բան մը որ տարիներս կը հեռացնէ մեզ մեղլալումնի երջանկութիւններէն, եթէ երբէք . . . contrebandeի դիմելու ըլլամնք :

Բատ ի՛մ խոնարհ կարծեացս — (քանի որ արդէն չեմ կընար գիտնալ ուրիշներուն կարծիքները) — իրր վարդապետը իմ վար-

դապիտութեան՝ այս անգամ՝ դիտեմ բնելիքս. (թէեւ աս ալ միւտ չի պատահիր):

Կը ճանչնամ մէկը, որ սասը տարիէ ի վեր իր սիրուհիին հետ պիտի կարգուի և տասը տարիէ ի վեր չի կրնար կարգուիլ, որովհետեւ չունի՝ պսակին օրը անհրաժեշտ եղած classique բըտէն կոթը շինել տալու դիւրութիւնը (կամ՝ դերձակ մը կախելու... վարպետութիւնը):

Երբ օր մը սիրահարուիմ — (ու այն օրը կեանքիս ամէնէն դըդում օրը պիտի ըլլայ) — թո՛ղ ձերմակուղէնի վաճառականները բնաւ չուրախանան, որովհետեւ ամեննեւին չունիմ տամներկու մնառուկ օժիտ պատրաստելու միտքը:

Մէկ շապիկ, մէկ վարտիկ, մէկ փլանէլ, մէկ գուլպայ, և ահա՛ Ս. Խորանին առջեւն եմ:

Սոանկը՝ աւելի économique կ'ըլլայ, և աւելի քօհափ:

Իսկ եթէ մէկ շապիկին ալ չունենամ, ատանկը... աւելի՛ բընական կ'ըլլայ:

ԵՐ. ԹՈՒԱՅԵԱՄՆ

Զ Ա Կ Ս. Բ Թ. Տ Ա Գ. Ե Բ

— Զարուկ, եթէ աղքատ ըլլայի, նորէն զիս պիտի սիրելի՞ր
— Ինչո՞ւ կը հարցնեմ. բաւական չե՞ս գանել որ այսօր քեզի կը սիրեմ:

— Այս, բաւական կը գտնեմ, բայց զիտե՛ս, բաղդը զարմանալի է, այսօր հարուստ եմ, վազը կրնամ աղքատնալ. ով զիտէ:

— Սիրոյ մէջ ալ միւսնոյն բանն է, սիրելի՞ս. այսօր քեզի կը սիրեմ, վազը... ով զիտէ:

Պլիւպը:

— Դիտէ՞ք, X . . . ը շատ հարուստ է:

— Անհաւասալիօրէն հարուստ... ա'յնչափ շատ զբամ ունի որ, իմիկը չի կրնար կոր հասցնել:

— Գիտեմ որ ես քեզի արժանի չեմ, կ'ըսէր նշանած մը իր նշանածուհիին:

— Ամբողջ կեանքիդ մէջ այս բանը միտքէդ մի՛ հաներ, պատասխանեց օրիորդը, և ես կինսերու ամէնէն երջանիկը կ'ըլլամ:

—————♦♦♦—————

ԱՌԱՆՑ ՎԵՐՆԱԳՐԻ

Ամառնային գիշերի հեղձուցիչ տաքէն նեղուած՝ գրիչս ձեռքս
կը մտածեմ ի՞նչ գրելիքիս վրայ։ Տակաւին առաջին անդամն է որ
առանի անորոշ վիճակի մը կ'ենթարկուիմ։ Մինչեւ հիմա ընդհան-
րապէս կը պատահէր երբեմն որ միտքէս չանցնի թէ ի՞նչպէս պիտի
վերջացնեմ յօդուածո, սակայն բնա՛ւ։ Թէ ի՞նչպէս պիտի սկսիմ
զայն, հսել է վարժութիւնս կորոնցուցած եմ, ըսել է գրելու-
տրամադրութիւնս բթացած է քանի մը ամիսներու։ Խնդնադիտա-
կից ծուլութեան ու հրապուրոս անգործութեանը մէջ։

Ի՞նչ գրեմ։

Ա՞նպատճառ պէտք է որ յօդուած մը հասցնեմ վաղն առտու,
և նիւթը, որու վրայ գրել խոսացած եմ, ամառուան այս տաք
գիշերով զիս կը տագնապեցնէ, կը նեղէ, կը տանջէ։

Օ՛հ, չէ, այս տաքին մարդ չիկնար արտադրել։ Կը խոստո-
վանիմ որ չգրելուն մէջն ալ հաճոյք մը կայ, հաճոյք մը, զոր մի՛
միայն գրչի, թուղթի հետ միշտ շփման մէջ գտնուող անձերը
կրնան գիտնալ։

Լամբարժս լոյսը կ'երախներվուի զունաւոր լուսամփոփին թա-
փանցկոտութեանը տակ։ Սենեակիս մէջ սկսուհատնում մը կը տի-
րէ. ամէն բան կարծես կը ձանձրանայ, կը յօրանջէ, կը խորթայ։
Բաց մոսցուած սրուակ մը, սեղանիս մէկ անկիւնը գրուած, ինձի
անանկ կուգայ որ կը ձանձնանայ, բերանաբաց կը յօրանջէ, առանձ-
նութեան մտածումէն դովանար։ Գիրքերս սովորականէն աւելի՛
լուս. կը թուլին, լումնիկարները՝ տեղի անխօս։

Երկինքին վրայ աղուոր ամպերս շուքեր կը պտըտին։ Գիշե-
րը, — այս մանկամարդ կինը, որուն գլխուն վրայ լուսինը իր ար-
ծած թելերը խաղցուցած է, — կը թմրեցնէ զիս, կը պրկէ անդու-
մելի ցաւի մը, հիւանդադին սպլենի մը բոլո՛ր խոշտանդու-
մովը։

Ինձի համար այս վայրկեանիս նուիրական պարաւականութիւն-
ները չէին պակսեր։ Կրնայի հոգիիս անդորրութիւնը ապահովող
անխուսափելի քունին բազուկներուն մէջ, հեշտաբոյր և վայրագ-
երջանկութիւնը ունենալ։ Կրնայի սիրուած բոյրի մը գործածու-
թիւնովը անկիւն մը քաշուիլ զինովցած, անդգայացած։

Մէկ գիրքը կ'առնեմ, միւսը վար կը դնեմ։ Պատճառն այն է
որ սիրափ նեղութիւն մը ունիմ։

Ուրիշ գիրք մը կը թղթառեմ:

Ա՛ս ալ չեղաւ:

Եւ կը խորհիմ անոնիջապէս որ ձանձրոյթը ծաղիկներ կունենա՞յ, ինչպէս կողի կը կարծէ: Եւ թէ ի՞նչ տեսակ ծաղիկներ պէտք է որ եղած ըլլան անոնիք: Գունատ, աւգոյն, անհրապոյր ծաղիկներ, ուրոնք ո՛չ բոյր ունին և ո՛չ հմայք:

Վերջապէս, Սամէնի Այ Ջարդ դ'Ինքս կ'անցնի:

Toute rose au jardin s'incline, lente et lasse,
Et l'âme de Schumann errante par l'espace
Semble dire une peine impossible à guérir . . .

Շարունակելու. փափաք մը կուդայ վրաս, թմրութիւնս կը փարատի, և հոգիիս խորը կը զգամ անդի՛ւաղբեկի քղձանք մը, որ զիս այդ երաժշտական բանաստեղծութիւնը բմբաշխնելու կը մղէ:

Խնքնալքումի այս կէս անրջային արքառութեանը մէջ, ականջներս ներդաշնոր և հրայրքոս բանաստեղծութիւնն մը երաժշտութիւնովը լեցուած, բոլորային սուզուած երեւակայական երջանկութիւնն այդ խորհուրդին մէջ, ամէն ձանձրոյթ կը մոռնամ, կը զգամ թէ երբէք չեմ ձանձրացած . . . : Ոտանաւորին ընթերցումը կ'աւարտեմ.

Et c'étais comme une musique qui se fane . . .

ու իրաւցնէ՛ փոխուած էի: Իրաւցնէ՛ ոկած էր սրտիս նեղութիւնը երթալ:

... Ուրիշ ուր: Տեսէ՛ք, հիմա ի՞նչ բանի վրայ կը խորհէի, ի՞նչ միտքս լնկաւ . . . : Երկու տարի ամբողջ հետաքրքրութենէս ինքնինքս տանջած եմ:

Նորէն նոյն հարցումը :

Ո՞վ կրնար ըլլալ . . .

Ոմէն առտու կր տեսնէի զինքը որ դէսի վեր կ'ելլէ: Ամառը աղուոր օղերուն՝ ոտքով, իսկ ձմեռը՝ ամոզամած ու փոթորկոս եղանակին՝ մի՛շտ հանրակառաքով:

Զեռքը անխոսսափելիորէն փունջ մը բանած, կարծես շուրջի իրերը զինքը ա՛յնքան անտարբեր կը ձգէին որ, բնա՛ւ հաճոյք չէր զգար գիտելէն և իր տիտանի հասակը այսպէս երկարած կը վազէր, քան կը քալէր:

Ո՞ւր կ'երթալ արգեօք այս մարդը:

Սեւեր հագած էր, ու ձեռքերը սեւ ձեռնոցներու մէջ առած: Վրան՝ անժամանակ վիշտի մը պատճառած պրկումին դակութիւնը կը դողդար: Ո՞վ գիտէ, կը խորհէի, ո՞վ գիտէ ի՞նչքան կը սիրէր

իր սիրականը և կամ նշանածը : Տարբեր կերպով խորհելու ոչ մէկ տրամարանութիւն դոյութիւն ունէր ուղեղիս մէջ : Ծաղկահասակ աղջկան մը կամ կնոջ մը գերեզմանին վրայ կը տանէր ապահովաբար ձեռքը բռնած ա'յն մանիչակի, սմբուլի, յասմիկի աղուոր ուղեղաշէն փունջը, որ կարծես սղաւորին ամէն մէկ շնչառութեանը, ամէն մէկ քայլափոխին, ինքն աղ սպասալով, հատնելով, իր թերթերը, տերեւները կը թափէր :

Ու հետզհետէ պատմութիւններ սիրայ հիւսել, ինծի համար բոլորովին անձանօթ եղաղ ա'յդ մեռնողին շուրջը :

Տանըընդինդ օրուան մէջ մեռած էր թոքատապէն : Կամ զետ չվայելուած սիրոյ մը թաքուն հեշտափնդրութիւնները չըմբոշինած, շա'տ կանուխ, գեռ մանկամարդ տարիքի մը բովանդակ թարմութեանը և զգլխիչ թովանքին մէջ, հէքը չէր կրցած դիմադրել անողոք հիւանդութեան մը կրծող քայլայումին, և օրէ օր հատնելով, մաշելով մեռած էր օրին մէկը : Եւ կամ սնակնկալ պատուհասի մը զսիր եղած էր, կմնխահաս մահուան մը սդաւոր ինքնալքումին, տուայտանքին ժառանգութիւնը ձգելով միայն դինքը խորապէս սիրողին հոգիին մէջ :

Ու գեռ կը շարտնակէի երեւակայել պատմութիւնը, երբ յանկարծ սենեակէս ներս մէկը մոտաւ ու բարեւեց :

Այնքան խորասուզուած էի որ, չէի ճանչցած նախապէս գիշերային հիւրիս ո'վ ըլլալը :

— Ի՞նչ բանի վրայ կը խորհէիր, հարցուց :

— Տարօրինակ գիշեր մը կ'անցընեմ կոր : Քառսուն տեսակ բաններու վրայ մտածեցի : Հոս հոն թափառեցայ միտքովս . յետոյ վերջապէս հիմակ ալ սա ծաղիկներով մարդուն (ասանկ անուանել սկսած էինք զինքը) վրայ սկսայ խորհիլ ...

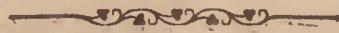
— Ինծի ի՞նչ կուտաս, երբ իրականութիւնը պատմեմ քեզի :

— Ի՞նչ որ կ'ուզես, կը բաւէ որ քու կողմէդ չնարես պատմութիւնը :

Եւ ինծի մօտենալով, զարմացկոտ աչքերը ինծի յառած .

— Կը ցաւիմ որ ա'յսքան ուշ ճանչցայ այդ մարդը, այդ պաշտելի մարդը, այդ եղական զաւակը : Հողակոյտը, որուն վրայ ամէն ասուտու իր ծաղկի պատկները կը տանի սիսել, իր մօրը գերեզմանն է . . . :

Մ. Ս. ՊԱՐՍՍՄԵԱՆ

ՔԱՆԻ ՄԸ ԽՐԱՏՆԵՐ

ԶԱԿԱՔԻՍ . . . ԶՈՐ ՊԻՑԻ ՈՒՆԵՆԱՄ

Ա..

ՊԱՐՏՔ ԵՒ ԻՐԱԿԻՈՒՆՔ

Այսօր անուսնացայ, սիրելի՝ զաւակս, տիկին մայրիկիդ հետ, եւ թեւ դեռ այսօր երկրիս երեսը չունիս զոյութիւն, սակայն ամեն հաւանականութիւն կ'ապահովցնեն զիս թէ ինը ամիս եւսք պիտի ունենաս զոյութեան իրաւունք եւ . . . պարտք:

Չեմ զիսեր որ մանց ես թէ աղջիկ, սակայն մայրիկի ուզեց որ մանց ըլլաս, որպէս զի ժեզի միրտել տայ Արշակ անունով, որ անունն է իր առջի . . . նշանածին: Ուրեմն, «Եղիցի մանց»!

Պիտի փափակի հարկաւ մեկ խնի միջինի ժառանգութիւն մը ձգել ժեզի, սակայն, որովհետեւ մարդ միայն իր ունեցածք կրնայ տայ, փոխանակ խնի մը միջինի, կը բողում խնի մը էց մրուուած քուդր, որոնի կը պարունակեն հայրական ժիշ մը շատ զզայուն պատուերներ, զորս կը յանձնարարեմ կուրծիդի վրային անպակաս ընել, իբր վերցին խօսերը մեկու մը, որ շատ սիրեց, շատ տառապեցաւ, շատ լացաւ եւ . . . շատ փոնգտաց:

Քու հայրիկիդ կեանքին մէջ ամէնէն զլխաւոր տեղը բունած հն պարտքերը, որոնք եղած են մինչեւ վերջը անող ամէնէն անքածան ու հաւատարիմ ընկերները: Արդ, չես զարմանար անշուշտ, երբ, ամէնէն տուած, քեզի խօսիլ ուղեմ պարտքերու վրայ, զորս դուն ալ հարկաւ պիտի ընես կեանքիդ ընթացքին մէջ, ապացուցանելու համար գուցէ աշխարհին թէ արժանաւոր զաւակն ես հայրիկիդ:

Զաւակիս, —

Մէկ հաստիկ խրասս ըլլաց թող քեզի: — պարտք մի՛ ըներ: Բայց, երբ ստիպուիս ընել, մի՛ քաշուիր, կրցածիդ չափ ըրէ՛:

Բնաւ միտոքէղ մի՛ անցըներ պարտքերդ չվճարել. օ՛, գէշ բանէ ատ: Սակայն, երբ չկարենաս վճարել, բնաւ տէրս ալ մի՛ ըներ. հօրդ ընթացքին հետեւէ՛ և երբ երեսդ զարնեն ըրածդ՝ «Ի՞նչ ընեմ, — պատասխանէ՛: — հայրիկս ալ ասանկ կ'ընէր:»

Երբ պարտքերուդ շատութեան առջեւ յուսահատիս, միսիթարէ՛ ինքզինքդ՝ խորհելով.

— Ամէն մեծ մարդ պարտք ունի . պղտիկ մարդիկ են միայն որ պարտք չունին :

Եթէ նիւթական առառութեան մէջ լողալու ալ ըլլաս , նորէն պարտքերդ ամրողջովին մի՛ վճարեր , որովհետեւ պարտքը մարդուս ամէնէն անմեղ ժամանցն է : Օրինակի համար , ինչ աւելի գեղեցիկ և ինչ աւելի համելի , քան աւենել նողարավաճառդ որ փողոցին մէջտեղը քեզի կը խայտառալի՝ վաթսուննոց մը առնելիքին համար :

Կ'ուզե՞ս պարտապահանջներուդ հետ երբէք դէշ մարդ չըլլալ : Ամէն շաբթու քանի մը անդամ այցելութեան գնա՛ իրենց , չնորհաւորութեանց օրերը բնաւ մի՛ փախցներ , միշտ խարրելնին հարցուր , բնուանիքին ու աղդականներուն առողջութեամբը հետաքրքրուէ՛ , և ամէն անդամուն ցաւ յայտնէ որ չես կընար կոր պարտքդ վճարել : Այս կերպով կրնաւ յաւիտեանս յաւիտենից պարտքդ չվճարել , առանց երբէք դէշ մարդ ըլլալու :

Պարտապահանջներէդ երբէք մի՛ խոտափիր . երբ այցելութեան գան քեզի , միւս բոլոր հիւրերը ձգէ՛ և անոնցմով զբաղէ՛ : Կրցածիդ չափ սուրճ հրամցուր . եթէ քաղաքական խնդիրներով կը սիրեն զբաղիլ , շարունակ խօսէ՛ ռուսևճարունական պատերազմին լուրիրուն վրայ , իսկ եթէ տէրտէրարանական խնդիրներու հոգի կուտան , բառ առ բառ կրինէ Սրիկ Մուպահեաճեանի Պատրիարքարանի Քրոնիկները : Այս կերպով , պարտապահանջները , որոնք բարի մարդիկ կ'ըլլան ընդհանրապէս և յոյսերնին կտրած են արդէն իրենց առնելիքէն , բնաւ չեն յիշեցներ քեզի պարտքդ , որով դուն ալ կամայ կամայ կը վարդուիս մոռնալ :

Երբ գտնես դերձակ մը , որ ըրեւալ պատրաստակամութիւն յայտնէ քեզի ուղածիդ չափ օօշում կարելու , վայրկեան մը խակ մի՛ վարանիր , որովհետեւ դերձակները վարժուած են իրենց պարտքերը չդանձել , և միշտ խելացութիւնը ունեցիր դերձակիդ ունեցած պարտքերդ՝ քարեսախտակի վրայ դրելու , թրջուած սպունգը քողդ ունենալով միշտ :

Ինդալով ճամբան գացած ատենդ , եթէ պատահմամբ նշմարելու ըլլաս հեռուէն պարտապահանջներէդ մէկուն սիլուէզը , վայրկենակա՞ն , բարեկամի մը յուղարկաւորութիւնէն վերադարձողի կամ սաստիկ ակրացի ցաւ քաշողի երեւոյթը ա՛ո , որով պարոն պահանջատէրդ համարձակութիւնը չունենար քեզի մօտենալու , վախնալալ որ կ'ելլես իրմէ փոխ գրամ կ'ուզես :

Երբ , Բերայի մէջ , խանութպահներու պարտք ընես , զգուշութիւնը ունեցիր միշտ փողոցին մէկ կողմը միայն գտնուող խանութներուն պարտք ձգելու , որպէս զի չստիպուիս յետոյ Շիտակ ճամբան

քարտէսով պարտիլ և տիլեննի վարօրըի պէս մէկ մայթէն միւս
մայթը զիկզակել :

Թոգաթլեանին ցուցափեղին առջեւ նախաճաշդ ըրած ատեն,
երբ նշմարես առնելիքը որ մը, — օրինակի համար՝ մասվաճառդ, —
անմիջապէս ետեւէն կանչէ՛, քովդ նատեցուր, նախաճաշ մըն
ալ անոր հրամցուր, և մարդը եթէ ամբողջ վեց ամիս քեզի առ-
նելիքին վրայ խօսք մը ընէ՛, խա՛չ որ, պեխե՛րս կ'ածիլեմ:

Աղքականներէդ ո՛չ մէկուն պարոք մի՛ ըներ, որովհետեւ այն
ատեն կամայ տկամայ կը ստիպուին վճարել:

Սենեակիդ վարձքը չվճարելու ձամբան . — Առառու մը, սրն-
տուկիդ մէջ զտնուած բոլոր շապիկները ու վարտիկները վրայէ
վրայ հագնելով՝ կ'ելլես կ'երթաս, սպանդոկապետին իրը աւանդ
ձգելով պարապութեամբ լեցուն սնտուկդ, զոր տարիներով կը պահէ
առանց սա՞նկ մը խկ դպշելու, և երբ օր մը՝ ա՛լ համբէրութիւնը
կորանցնելով՝ լսանալու ըլլայ, սնտուկը կը դանէ . . . քարով լեցուած :

(Թատերական երած մը, զոր գերասանները ամէն քաղքի մէջ
այնչափ յաճախ կրկնած են, որ ա՛լ չէք կրնար գտնել սպանդոկա-
տէր մը որ, ձեր սնտուկը ընդունի, առանց պարունակութիւնը
վերահասու ըլլալու :)

... Ու, այս կերպով՝ երբ մեռնիս օրին մէկը, այն ատեն կըր-
նաս իրը պատիկ ժառանգութիւն մը գոնէ զաւակներուդ. ձգել,
ինչ որ ես կրցայ ձգել քեզի . . . պարոքի՛րս :

Ֆ. ՖԷՆՏԵՐԻ ՃԵԱՆ

ԶՈՒԱՐԹ ԽՕՍՔԵՐ

— Դիտած ես, Շաքարեանը ո՛չ մէկու դէմ երրէք գէշ չի խօ-
սիր :

— Իր արուեստը այսպէս կը պահանջէ :

— . . . ?

— Տապանագիրներու մասնագէտ է :

Ճաշի ատեն :

Պարոնը, տիկինը և պեպին հաւ կ'ուտեն :

— Արդեօք հաւերը ի՞նչ կրնան խօսիլ ու երգել իրենց մէջ,
կը հարցնէ տիկինը :

Ու պեպին կը պատասխանէ՝ միշտ հաւը ուտելով՝

— Ի՞նչ պիտի երգեն, «Viens, Poupoule!»ը կ'երգեն :

Պատոսին Օրսառու

Հարցումներ կան, որոնց առջեւ, մարդ ակամայ կը հարցնէ ինքնիրեն թէ արդեօք տա՛ մարդիկը տէրտ ըսուած բանը չո՞նին :

[Օրինակի համար, Թաւշանձնանի յօդուածները կարդացող մը չի կրնար արգիլել ինքնքը երանի տալէ՝ այդ քանի մը երկոտառանեալ անդամ երջանիկ մարդուն, որ իր առեւտրական բազմազբաղ կեանքին մէջ, — ուր ուրիշ մը գլուխը քերելու ատեն չպիտի ունենար —, կը դանէ նորէն՝ ժամանակ պոլսահայ թերթերուն սիհնակները լեցնելու՝ մի միայն իր քանի՛ գրագիր ունենալը և ինտո՛ր Քանէկիի նմանիկը հասկցնելու համար . . . հայ գրականութեան :]

Թոգաթլեանին նստած՝ ուշի ուշով Ծաղիկի վերջին թիւը կը կարդայի . . . թերթին րéclame ըլլալու համար, և կ'երազէի Թաւշանձնեանին պեխները :

Մէկը, զոր ծնած օրէս ի վեր ճանչնալու պատիւը չէի ունեցած, մօտեցաւ սիզանիս, և գլուխս արդուկելու կանխսորչ հաստատ մտադրութեամբ՝ հարցու .

— Պ. Երուանդ Թօլյանեն :

— Vot' serviteur ! պատասխանեցի՝ Փրանսերէն դիտնալս հասկցնելու համար :

Մարդը հաճեցաւ ժպտիլ, և ձեռքս սեղմեց . . . քանի մը միւլիս միքրոս լեցնելով ափիս մէջ :

(Ապահովաբար, Վալանթէն Նալիտակի յօդուածը չէր կարդացած) :

— Հրամմեցէ՛ք, մուլտացի՝ աթոռ մը ցուցնելով, և հազար աղօթք ընելով որ չնստի :

— Շատ շնորհակալ եմ, պատասխանեց և անմիջապէս . . . հակաֆորը հանդչեցուց (== նստեցաւ) :

Քանի մը վայրկեան փոխադարձ լուռթիւն, որու միջոցին՝ շնորհաւորական այցելութեան գայողի մը երեւոյթով երես երեսի նայեցանք՝ խօսակցութեան թել մը վնասելով :

— Զեր այցելութեան նպատակը, ըսի վերջապէս :

— Կարեւոր ըսելիքներ ունիմ . . .

— Ա . . .

— . . . որոնք ձեզ կը հետաքրսքեն . . .

— Օ' . . .

— . . . ինչպէս նաև բոլոր անոնք որոնք հայ գրականութեամբ
կը գրաղին :
— է . . .

Մարդը իր խօսքերուն կարեւորութիւնը սառաղծելու համար,
լոեց պահ մը և յետոյ բացաւ բերանը ու ըստ — (քանի որ չէր
կրնար արդէն . . . բերանը գոցելով ըսել .) —

— ինչո՞ւ Ծաղիկին գրական սեռը փոխուեցաւ :

Եթէ գլուխ վար մէկէն ի մէկ տակառ մը սառած ջուր թա-
փէին, զիս ա'յսչափ յանկարծակիի չպիսի բերէին : Բայց, առանց
զիս ճանչնալու՝ գալ դիս խօսքի բանել, դիմաց նստիլ, իմ հաշ-
ւոյս պաղպաղակ մը ուժել և արդէն արդուկուած գլուխս անգամ
մըն ալ արդուկել՝ հարցնելու համար վերջապէս թէ ինչո՞ւ Ծաղի-
կին գրական սեռը փոխուեցաւ . . . ահ ! c'est trop fort ! Աս մար-
դը ուրիշ տէրս ունենալու չէր խա'չ որ :

— Ասեն մը ծանր գրականութիւնը կը մշակէր, շարունակեց,
իսկ հիմա թեթեւ գրականութեան ուժ կուտայ . . . ոհ, ինչո՞ւ,
ինչո՞ւ :

Մարդուն այս աղերսարկու հարցումներէն խորապէս յուզ-
ուած՝ զայն միմիթարելու եղբայրսիրական անկեղծ փափաքով,

— Զեր հարցումն ես ալ չեմ կրնար ուղղակի սպատախանել,
ըսի, սակայն հոս քանի մը վայրկեան սպասեցէք ինձի, երթամ
հասկնամ ու գամ :

Ու չիտակ փութացի նշան-Պապիկեան սիրելի բարեկամներուն
քով, և կրկնեցի յուզուած չեշտով մը .

— Ասեն մը Ծաղիկ ծանր գրականութիւնը կը մշակէր, իսկ
հիմա թեթեւ գրականութեան ուժ կուտայ . . . ոհ, ինչո՞ւ, ինչո՞ւ :

Ու, նշան-Պապիկեան զոյգ մը սիրելի բարեկամներս երկուքը
մէկ պատասխանեցին՝ մէկը ակնոցին վրայէն, իսկ միւսը՝ պեխ-
րուն տակէն .

— Ասեն մը ծանր գրականութիւնը մշակեցինք և քանի մը
ամսուան մէջ հարիւր ոսկիի չափ թեասեցինք . քիչ մըն ալ թեթեւ գրա-
կանութիւնը մշակենք, նայինք այս անգամ քանի՛ հարիւր ոսկի
պիտի փասենք :

Մի՛ երանելի մարդիկ, որոնք հայ գրականութիւնը կը մշա-
կեն՝ դրա՛մ շահելու յոյսով !

Քոաներորդ դարուն մէջ, կը սպասէի անթել հեռազրի գիւ-
տին, բայց ասոր՝ ոչ երբէք :

Մարդ երբ միտքէն կ'անցընէ մեր մէջ գրականութիւն ընել,
պէտք է միտքէն հանէ գրամ շահելու . . . հաւատքը, յոյսը և ոէ-
րը . . . ըսէ՛ք, գրականութիւն մը՝ որ մարդուս դրամ կը շահեցին, միթէ
գրականութիւն կ'ըլլայ :

Մ. Պարսամնան գրականութիւն ընելու համար հրատարակեց Անրշանիք և քսան ոսկի միասեց . — Ան' գրականութիւնը այսպէս կ'ըլլայ : Եթէ Մ. Պարսամնան փոխանակ քսան ոսկի միասելու , քսան ոսկի շահելու ըլլար , չպիտի կրնար երբէք ունենալ գըրականութիւն ըրած ըլլալու արդար յաւանութիւնը :

Ինչո՞ւ այսօր Բ. Քէչեան մեծ բանաստեղծ մը չի համարուիր :

Սա' պարզ պատճառով միայն որ . . . իր ըրած գրականութիւնէն գրամ կը շահի :

...Մինչ այս խորհրդածութիւնները կ'ընեմ հսու , մարդս ինձի կը սպասէ տակաւին Սբանաժիտի ոեղանին առջեւ :

Կրնայ մինչեւ վաղն առողու սպասել :

Վճարուած Յօդուածագիրներու Դրստին անդամները տեսնելով որ իրենց յօդուածներուն փարա տուող չկայ , և եթէ գրամով գրելու սպասին , թերեւս ամրող յաւիտենականութիւն մը իրենց գրիչը մուլանի մէջ չպիտի թաթիսն , խելացութիւնը ունեցեր են նորէն որոշելու շարունակել իրենց անկուտի աշխատակցութիւնը , ի մեծ ուրախութիւն Մասիսի սիրելի խմբագրապետին , որ կեանքին մէջ չի կրնար հասկնալ թէ ի՞նչ ըսել է յօդուածի փարա տալ :

Հին խմբագրապետները քիչ մըն ալ իրաւունք ունին չհասկը-նալու այս բանը , քանի որ իրենք՝ ատեն մը յօդուածագիրներէն վրայ դրամ կ'առնէին՝ յօդուածնին հրատարակելու համար . . . հիմա ինտո՞ր կ'ուղէք որ վրայ դրամ տան :

Անվճար յօդուածագիրներու վարձատրութիւնը . . . ամէն առաջիւնց մասին կարդալ գովասանք ու փառաբանութիւն : Զէ՞մի որ «ո՛չ միայն հացիւ . . . » — մնացածը գիտէ՞ք :

Դիտմամբ այս յառաջաբանը մէջտեղ քշեցի՝ պատմելու համար ձեզի անձնական պլատիկ մանրադէպ մը , որուն բարոյականն է թէ՝ մեր յօդուածագիրները ինտո՞ր կը վարձատրուին :

Վերջերս , կանոնաւոր կերպով քանի մը շարաթ օրագիրի մը աշխատակցելէ վերջ , երբ օրին մէկը , դադրեցուցի աշխատակցութիւնս , խմբագրապետ՝ իմ հանրածանօթ ծուլութեանս վերագրելով ասիկա , բարիհաճեցաւ . գրդել որ նորէն շարունակեմ , որովհետեւ ընթերցողները գրածէս հազ կ'ընեն եղեր :

Այս complimentին համար խոսնարհութիւն մը ընելէ ետք , կրկնեցի թէ յաւ ի սիրո չպիտի կրնամ շարունակել :

— Ինչո՞ւ , հարցուց :

— Որովհետեւ . . . աւելի դրամ կ'ուղեմ :

Կը յիշէ՞ք առածը . . .

Փարա իսրեմէ պենտէն
Պուզ կիպի սուրում սենտէն !

Այս յայտնութեանս առջեւ՝ խմբագրապետը անլուր բան մը ի-
մանալու պէս ապշահար մնաց, և սկսաւ զիս յանդիմանել.

— Ասիկա քենէ չէի սպասեր, ասիկա չի վայլեր բնաւ քեղի.
et patati et patata !

Եւ իր յանդիմանողականին իրը վերջին օլու՝ աւելցուց.

— Ես քեղի աւելի ճենդլմէն կը կարծէի :

Ո՛, Սատուա՞ծ լոմ !

Որովհետեւ ձեր յօդուածին համար աւելի դրամ կը պահան-
ջէք, նուազ ճենդլմէն կ'ըլլաք, բայց եթէ յօժարիք բոլորովին
ձրի գրել՝ միմիայն «վասն փառացն հայ գրականութեան», առահո-
հավարար այդ պարագային ճենդլմէներու ճենդլմէնը պիտի նկատ-
ուիք :

Այս հաշիւով, կ'ուզէք ճենդլմէն ըլլալ. աւելի դրամ մի՛
պահանջէք: Իսկ եթէ կը փափաքիք ճենդլմէնութեան մենա-
շնորհը ստանալ, բնա՞ւ գրամի խօսք մի՛ ընէք:

Տեսէ՛ք, սիրելի թաւշանձեան բարեկամ մեծագոյն ճենդլմէնն
է, քանի որ իր առուած յօդուածներուն փոխարէն ո՛չ միայն դրամ
չի սպասեր, այլ նաեւ... վրայ դրամ ալ կուտայ:

Ընդհակառա՛կը, Մարկոս Նաթանիեան բնաւ ճենդլմէն մարդ-
չէ, որովհետեւ յօդուած դլուխ... տասնընդ զրուշ կը պա-
հանջէ:

Այն մէկ հատիկ խրասս, զոր մեռած օրս պիտի տամ զաւկնե-
րուս.

— Կ'ուզէք աշխարհիս երեսը ճենդլմէն համարուիլ. հայ թեր-
թերու ձրի յօդուած գրեցէ՛ք:

Հանրագիտակի վերջին թիւերէն մէկուն մէջ, Բերայէն յօդ-
ուածագիր մը (անունը կարեւորութիւն չունի) առաջարկեր է հայ
ամուրի գրագիտներու և գրադիտուհիներու իրարու հետ կար-
գուիլ, որպէս զի կարենան... ընտիր յօդուածներ արտադրել:

Խօսքը մէջներնիս, չեմ գիտեր թէ մեր համայնքը անհախան-
ձելի մենաշնո՞րհը ունի արդեօք խելացի Դաւիթիներ (Դաւիթ Խաչ-
կոնցին համար չիմ) ծնելու:

Երբէք չէի լսած թէ գրող մը աղուոր յօդուածներ արտագ-
րելու համար պէտք է ամուսնանայ աղուոր գրագիտուհի մը հետ,
քանի որ այն ասուն փոխանակ յօդուածի, տարի մը չանցած ...

բոլորովին տարբեր բաներ է որ պիտի արտադրէ, իր տիկինին...
collaborationով:

Չեմ գիտեր թէ ինչո՞ւ պարոն յօդուածագիրը յանձն չէ առեր
նաև պղտիկ ձանձրոյթը նշանակելու թէ ո՞ր գրագէտը ո՞ր գրա-
գիտուհին հետ պէտք է կարգուի, որպէս զի կարենան... աղուոր
յօդուածներ գրել:

Իմ գիտցածո, եթէ հրապարակի վրայ մէկ քանի երկոտասան-
եակ ամուրի գրագէտներ ունինք, ամուրի գրագիտուհիներու թիւը
մէկ երկուքը չանցնիր, որով պիտի փափաքէի հասկնալ թէ ո՞ւր-
իէ փոխ պիտի առնենք մնացածը:

Ա.մէն պարագայի մէջ, բայց չմնալու վախէն, ես կը փութամ
այսօրութնէ իսկ նշանտուքի մասնիս զրկել... Օր. Մառի Յովհան-
նէսեանի (Տե՛ս Մ. Ա. Պարամեան):

Բայց, չեմ գիտեր թէ՝ աղուոր ու առատ յօդուածներ ար-
տադրելու համար կարդուող գրագէտները և գրագիտուհիները
արդեօք մէկ քանի տարին անգամ մը յօդուած մը գրելու ժամա-
նակ պիտի գանէին... իրենց ընտանեկան անհամաձայնութիւններէն:

Միայն, փառք քեզ Սատուած, որ պակաս չես ըներ միշտ
մեր մէջէն նմանօրինակ խելացիներ, որոնք չեն արջնար գրել
այս տեսակ բաներ, միշտ գտնելով հրատարակիչ մը, որ իրենց զը-
րածները հրատարակէ:

Սակայն, եթէ տա՛ խելացիներն ալ գոյութիւն չունենային,
ե՛ս ի՞նչ պիտի գրէի:

Սիրելի բարեկամներէս մէկը, որ Սկիւտար՝ Պաղլար Պաշի
օդափոխութեան է գացեր, ամրող ամառնային եղանակին մէջ
քիչ մը ինսայողութիւն ընելու համար, սա՛ խորհրդածութիւնը ըրեր
է ինքնիրեն.

— Եթէ ամէն առտու իրիկուն մինչեւ նաւամատոյց կառքով
ելլեմ իջնեմ, շատ ծախք կ'ըլլայ: Եթէ տապանակ ուխտի ելլեմ
իջնեմ, թէ ինծի չի վայելր և թէ շաբաթը անդամ մը կօշիկներս
կը ծակին: Ամէնէն խելացի ճամրան է՝ 200 զրուշնոց էշ մը գնել.
առտուն՝ էշով մինչեւ նաւամատոյց կ'իջնեմ, իրիկուն ալ
սպասաւորս էշը նասելով մինչեւ նաւամատոյց կը բերէ զայն, և
ես նորէն էշով տուն կը վերադառնամ: Ամառնային եղանակին
վերջանալուն՝ գիւղէ իջած ատենիս՝ էշը 150 զրշ. ի կը ծախւեմ,
որով բաւական կարեւոր ինսայողութիւն մը ըրած կ'ըլլամ:

... Արդ, ամէն առտու և իրիկուն, երբ Պաղլար Պաշիի ձամ-
րուն վրայ տեսնէք գլխարկաւոր շիք մէկը, որ իշուկը նստած

կ'ելլէ կ'իջնէ, հասկցէ՛ք որ իմ սիրելի բարեկամու է, որ . . . իմաւ-
յողութիւն կ'ընէ կոր:

Դպրոցական քննութիւններու եղանակին մէջ ենք, եղանակ
մը որ ինծի վերյուշել կուտայ բոլոր առած . . . զերօններս:

— Ի՞նչ՝ քննութիւն ունէք այսօր, հարցուցի Բերայի կարե-
ւոր վարժարաններէն մէկուն 13-14 տարու մէկ աշակերտին:

— Հայերէն շարադրութեան:

— Ի՞նչ նիւթ տուաւ դաստառն:

— Վոսիփո՛րը!

— Ի՞նչ զրեցիր նայիմ Վոսիփորի վրայ:

— Ի՞նչ կրնամ գրել, պատավանեց պլաֆիկ չարաձճին, Վոս-
փորի բանաստեղծութեան վրայ ի՞նչ կը գրուի:

— Եսա ո բան:

— Զեղի համար՝ թերե՛ւս, բայց ես չկրցայ գրելիք բան մը
գտնել, և Վոսիփորի բոլոր նաւամատոցներուն անունները տակէ
տակ շարեցի:

Ասէկ աղէկ դաս մը չի կրնար ըլլալ այն ուսուցչին, որ 13-14
տարու աշակերտներու . . . Վոսիփորի նկարագութիւնը կուտայ իբր
շարադրութեան նիւթ, և փոխանակ դաս տալու . . . դաս կ'առնէ
անոնց մէ:

Ստ մարդիկը շարադրութեան ուսուցիչ ըլլալու համար դեռ
շատ պանիր հաց կ'ուղեն:

Բնութիւնը, լուսնկան, մայիսը . . . ահ! չստ! և բոլոր այդ
ցաւագար նիւթերը՝ 13-14 տարու աշակերտներու:

Մ' սիրելի բարեկամու լիմ, Յակոբեան Տէր Յակոբոս, — ժրաշան
խմբագիրդ գու Մանզումէ սիրելի բարեկամու, — արդարեւ քեզի է
որ կը պարտիմ այն անկեղծ քրքիջը, զոր արձակեցի՝ կորդալով
բազդատական ուսումնասութիւնդ հայ գրագէտի անցեալ ու
ներկայ վիճակին:

Կ'ըսես. —

Լրագրութեան մօւրդը յարգ չունէր, արծէ չունէր եւ բնտանեկան ըշտանկնե-
րու մէջ չեին մանենէն անցընեւ անու Յայելու իբր փեսացօւ . . .

Հրձուի՛նք ուրեմն, քանի որ հիմա կ'երեւի թէ շատ յարգ
ունինք ալ և ամէն մայրիկ մեղի կը նայի իբր փեսացու:

Սուր յաւաղդիմութիւնն կ'ըսեն. (թէև, — խօսքը մէջերնիս, —
եթէ ես աղջկան մը մայրիկը ըլլայի, միտքէս չպիտի անցընէի եր-
քէք . . . քու զոքանջդ ըլլալ):

Առաջները, կը թուի թէ մեր գրողները բաւական դժուարութիւն կը կրէն՝ գտնելու համար մէկը որ յօժարէր իրենց կեանքը կիսել: Սակայն, հիմա, ածieu այդ գյուարութիւնները! կը բաւէ որ թորուեան Դրիգոր (տէ՛ս Բանագող Հոռորիւնեան) քիչ մը անուշ նայի ո և է սեղանաւորի մը աղջկան, որպէս զի ծնողքը խենդ դառնան այդ Տէկիիր փեսան ճեռքէ չփախցնելու համար:

Թէն, au fond, շատ գոհ եմ մեր այս յառաջդիմութեան համար, բայց, à la surface, չեմ կարող հասկնալ մեր այս յառաջդիմութեան պատճառը:

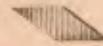
Արդեօք մեր գրադէանները քանի մը տարիէ ի վեր միլիոնատէ՞ր եղան, թէ վլիճակահանութեան առաջն պարզեւը առին:

Ըստ իմ կարծաես հասկացողութեանս, հայ գրադէտին նիւթական վիճակը ի՞նչ որ էր ասկէ քսան տարի առաջ, նորէն նո՛յնը կը մնայ այսօր, և Ներին Լուրերու թարգմանիչ մը շարաթական չորս մէջիտէ աւելի անկարելի է որ շահի, եթէ երրէք... հրաշք չպատահի: Ու, շիտակը ըսելու համար, չեմ կրնար հասկնալ թէ ինչո՞ւ ծնողք մը խենդ պիտի դառնայ փեսացուի մը համար, որ շարաթք չորս կլորէն աւելի չառներ:

Ըստ իս, երբ օր մը աղջիկեսի երթամ, կրնար վստահ ըլլալ թէ՝ ապագայ տիկինիս, զոքանչխու ու աներիս առջեւ երրէք չպիտի համարձակիմ ինքզինքս ներկայացնել աս' պէս.

—Միմոսին օրագիրին հեղինակն եմ:

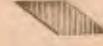
Այս ատեն, մարդիկը զիս աւելին կոթովը կը ճամփին:

Թերթի մը մէջ կը կարդանք.

«Կը խնդրուի մեր յարգելի բաժանուղներէն իրենց բաժնեզինը չլնարել:»

Աղէ՛կ սիսդէմ. մինչեւ այսօր միշտ կը ինոդրուէր յարդելի բաժանուղներէն իրենց բաժնեզինը վճարել եւ ո՛չ ոք կը վճարէր: Հիմա որ կը ինոդրուի չվճարել, թերեւս այս անգամ... վճարեն, ինոդրուածին հակառակը ըրած ըլլալու համար միշտ:

Բերայի շիտակը, գլխարկավաճառի մը խանութը:

Քանի մը հայ տիկիններ կը ներկայանան:

—Ի՞նչ կը հրամմէք, տիկիններ, կը հարցնէ պաշտօնեան:

Տիկիններէն մէկը, որ կ'երեւի թէ՝ մարտի փորմայով գլխարկ մը կը փափաքէր գնել,

—Մարտի շաքիս մը կ'ուզեմ, կ'ըսէ:

Խանութին ամբողուայեները ծիծաղնին զսպելու համար կը պարտաւորուին գերլմական ճիշեր ընել :

—Մարտի գլխարկ չունինք, կը միջամտէ խանութպանը, յեօմ-ժիով մերզրցի կայ :

Նոյն խանութը .

Միշտ հայտնիներու հետ :

—Կարծեմ, աիկին, կ'ըսէ խանութպանը՝ ա'լ համբերութիւնը կորանցուցած, դուք հոս բան գնելու չեկաք, սկյիր ընելու եւ կաք :

—Քա վույ մեզքիս, եթէ սկյիր ընել ուզէի, քու սուրա՞բդ կը նայէի :

Զ Ա Խ Ս Ռ Թ Խ Օ Ս Ք Ե Ր

Ծովու բաղնիքի մը մէջ :

—Պարո՞ն, չէք կրնար հիմա բաղնիք մտնել, այսօր կնիկներուն օրն է :

—Բաղնիք մտնելու պէտք չունիմ, ես դիտելու համար եկայ :

ՆՇԱՆԱԾՈՒՀԻՆ . Գիտե՛մ, սիրելի՛ս, ես ալ հարկաւ խմթերութիւններս ունիմ :

ՆՇԱՆԱԾՈՒՀԻՆ . — Հարկա՛ւ :

ՆՇԱՆԱԾՈՒՀԻՆ . — (բարկացած.) Ի՞նչ, հարկա՞ւ : Բաէ՛ նայինք, ի՞նչ թերութիւն ունիմ ո՞ր !

Լբաղբապետի զաւակներ :

Յակորիկ՝ լուրջ երեւոյթով մը ձերմակ թուղթերու վրայ երկար գիծեր կը քաշէ :

—Ի՞նչ կ'ընես կոր, Յակորիկ, կը հարցնէ պղտիկ քոյրը Աշխէնիկ :

ՅԱԿՈՐԻԿ . — [հայրիկին ձայնը կեղծեղով .] Յօդուածս կը գրեմ կոր :

ԱՇԽԵՆԻԿԻԿ . — [խոժոռադեմ.] Նայէ՛ որ չնորհքով բան մը ըլլայ, չէ նե չեմ տպեր :

ՃԱՂԱՏՈՒԹԵԱՆ ԴԵՄ

Մարդիկ կան, որ խաչոր, շատ տուրետ ունին:

Յաճախ կը խորհիմ թէ մարդ ի՞նչպէս ա'յնչափ տուրետ կրնայ ունենալ, առանց կտոր մը ամճնալու:

Ճիշդ, երէկ ալ, այս միեւնոյն բանը խորհեցայ ...

Եւ մինչեւ այսօր միեւնոյն բանը խորհելու վրայ եմ:

Ամէն մարդ գիտէ (կամ չի գիտեր) թէ մազերս սկսած են թափել:

Ասիկա ամէն չնորհքով մարդու կրնայ պատահիլ:

Թէեւ, մազերու թափուելուն դէմ, շատ մը միջոցներ գիտեմ, սակայն, այդ միջոցները ունին ճիշդ ա'յն աղդեցութիւնը, զոր խաչած ջուրը կրնայ ունենալ ... փայտէ ոտքի մը վրայ:

Առաջները՝ մազերու թափիլը զիս բաւական սրտմտեց : Բայց, տակաւ, գիւղաղնաբար, ակսայ վարժուիլ : Իրօք ալ, մեր տարիքին, ինչի՞ կը ծառայէ մազը : Իբր յիշատակ քանի մը թել նուիրելու օրիսրդի՞ մը ... : օհ, վազ անցի՛ր :

Արդ, երէկ, այցելութիւն մը ընդունեցի անակնկալօրէն :

Չնորհքով անձ մըն էր այցելուն :

Չնորհքով ձեւով մը զիս բարեւեց :

Չնորհքով կերպով մը ընդունեցի բարեւը, ևւ հարցուցի այցելու թեամբ պատճառը :

—Պ. Տիւվո-Ֆարսի կը կոչուիմ, —ըստ չնորհքով մարդը, — Տիւվո-Ֆարսի վաճառառունէն, որուն հիմնադիր - ներկայացուցիչն եմ:

—Ռւրա՛խ եմ :

(Թէ իսո՞ւ ռւրախ էի ... ես ալ չեմ գիտեր . արդէն ասիկա կարեւորութիւն չունի):

—Պարո՞ն, շարունակեց անձանօթ այցելուս, Տիւվո-Ֆարսին հնարին եմ :

—Այսի՞նքն :

—Այո՛, Տիւվո-Ֆարսին հնարի՛չը ... որուն համբաւը տարածուած է Հին ու Նոր աշխարհները, հարաւային թեւեւէն մինչեւ հիւսային բեւեւ :

—Ի՞նչ է այդ Տիւվո-Ֆարսի ըստածը :

—Հրաշալի գեղ՝ մըն է այդ, որուն տուած եմ իմ անունս :

—Ի՞նչի՞ կը ծառայէ :

—Մազերը ... բուսցնելու :

—Ի՞նչ ... մազ ... մազերը ... բու ... բուսցնելո՞ւ : Կորսուէ՝

ուշեց , պուացի զայրացած , անպիտա՞ն , խաբերա՞յ , անամօ՞թ . . .
Զգնուեց (բարերազդաբար) , սրովհետեւ տեսաւ . թէ իրօք կատած

զած էի :
Եւ խոստովանեցէ՞ք որ բարկութիւնս ալ արդարացի էր :
Այդ ապուշը , որ եկած էր մասնաւորապէս առաջարկելու . համար ինձի մազերը բռուցնող գեղ մը . . .
Երեւակայեցէ՞ք . . .

Այդ ապուշը՝ ինէ՛ աւելի . . . ճաղստ էր :

ՕՐԷԼԻԷԿ ՇՈՒ

ԶՈՒԱՐԹ ՏՈՂԵՐ

ՊԱՅՈՒՆԻՌ . — Ինչո՞ւ սենեկապահուհիու ճա իմեցիր . շատ աղեկ
պարտականութիւնները կը կատարէր կոր :

ՏԻԿԻՆԻՌ . — Այս' , բոլոր պարտականութիւնները շատ լաւ կը
կատարէր , բայց յաճախ կը փորձէր իմիններու ալ կատարէլ :

Մուշացիլի հազարտութիւն :

— Գիթացէ՞ք վիճակիս , ափիլի՞ն , երկու դաւկներս անօթութիւնէ պիտի մեռնին :

— Ա՛ս նայիմ սա մէջիար , եւ օ՞ն , քեզի հետ երթանք դաւկրակերդ տեսնել :

— Զիս ո՞վ կը կարծէք կոր , ափիլի՞ն . ես դրսմի համար երրէք նմ զաւկներս չեմ ցուցազբեր :

Եշանաւոր անկուտի մը՝ chambre meublée մը կը վհասակ ընակելու համար :

— Աւթը օրուան համար սա՛ սենեկին ի՞նչ տամ , կը հարցնէ պահողուկատէրի մը :

— Երկու մէջիար :

— Մէկ մէջիար աղէկ է , կը պատասխանէ մեր անկուտի բաշերութը , արդէն հիմա օրերն ալ կարճ են ,

— Պոթէնին մէջ ի՞նչ կը վհասակ կոր :

— Քողոց մը , որ առնելիքուոր չունենամ :

ԿՈՉԱԿԻՍ ԱՌՋԵՔ

ՊՈՏՈՒՅ ՍՈՄԲՐԵՆՈՆ

ԱՅ իր Պատիկ Ուսումնախորոքիններովը ծանօթ դևստերուն
croquis կ'ընէ: Մեկն աշ պէս է որ իր սիլուիկը ուրուանկարէ:
Ակն ընդ ական!

Աղոյուր տղայ: Համակրելի, որչափ որ կարելի է լլազ: Préc-
sentable՝ ամեն բան առաջ: Զես խանիր օսարի մը առցեւ ը-
սելու. — Նա, հայ գրազէս մը:

Փողոցին մէջ կը ժանի սաղնի մը դունկն ներ մենակու պէս:
Շաքարը երեւ անզամ կ'ածիուի:

Խնամուած toilette մը միշտ՝ ուր ոչի՞նչ կայ ridicule:
Խոսակցութիւն մը, որ հայ-լայժ կը բուրկ:

Բնականն ֆրիսé մազեր, որոնց մէջ սպրանտ արծար քելեր
պատկանելութեան հով մը կը փշեն:

Վիզը՝ արարդման col-rabattu մը, որ զլուխը ուսերկն կես
մեր հեռու կը ճկ: Mignon փողկապիկ մը:

Ժիկ-fantaisie, որ ճշմարիս քրութին ճակտին կճիշն է:
Խոսակցութեան զշաւուր նիրը՝ գրականութիւն, ինչ որ է
ամեն գրազէտի . . . պարտի պարանոցին:

Մկրունիով անդամ Վճարուած Յօդուածազիւներու դրսին,
բայց չի կրնար “Մասին, ին խարրը կոսրել:

Գրազէսներու intime կեանին . . . Մրիսավոր Դողումկովը:
Կը զրկ լերեցողներու le dessus du panierին համար յոկ,

եւ, ու s'en fiche bien, երկ պարզ ժողովուրդը չկարգայ զինքը:

Էլիտ դասուն գրազէտ վեցասկս, բանասեղծի զգայնիկ
վայրկեաններ ալ ունի — ով չունի արդէն — à ses heures
perdues !

Դողսրիկ վիպասան մը՝ par dessus le marché, որ հմա-
լեց ամենին իր Վճարուած Պատիւով, զոր կարդացին Նշան-Պա-
պիկեան 1905 ի Տարեցոյին մէջ, որուն զոհարներկն մէկը կը կազ-
մէր:

. . . Առցի զիշեր, Շիշիկն Բերա իշնող քամի մը մէջ տե-
սայ Ռուսովը:

— Զեր dialogué պատութիւնները ինչո՞ւ չեմ շարունակեր:

— Ճամանակ չունիմ, մոն cher!

Օ՛, ամեն blasé գրազէտի յանկերզ.

— Ճամանակ չունիմ, մոն cher!

ԹԱՏՐՈՆԵՆ ՆԵՐՍ

ԱՄՓԻ ԹԱՏՐՈՆ ԲՐԴԻ-ՇԱՆ. — [Ֆրանսական օքերէրի թատրախումբ, տօրենութիւն՝
Gustave Cérepy:]

Վերջին շարժուն՝ այս թատրոնին մէջ, օրուան հարցն էր արուեստագէտներէ ուժանց փոփոխութեան խնդիրը։ Դերասաններէ եւ դերասանուհիներէ ուժանց չուրջը կարգ մը զբայցներ կը պալակէին։ Ասկայն, այս կարգի քունները թատերական շունչներու աղ-պղպեղն են։ Առջի օր, Բըդի-Շանի համակրելի barytonը Պ. Տըզէն՝ թատերական վիճարանութեան մը առթիւ կը հարցնէր ինձի։

— Զեր թատերական խումբերուն մէջ ալ ասանկ էք։

— Անկեղծօրէն, պատասխանեցի, մեր թատերախումբերուն մէջ ձիշդ ասա՞նկ է, եւ կը կարծէի ես թէ ձեր թատերախումբերուն մէջ տասա՞նկ չէր։

Թատերական գործը բանբասանքով հիմնուած է, եւ այն օրը, ուր բանբասանքը պիտի վերնայ թատերախումբի մը մէջէն, այդ խումբը չպիտի կրնայ դոյութիւն ունենալ։ Երբ անհուատալի բաղդասրութիւնը ունենաք ձեռք անցընելու դերասան մը, որ ուրիշ դերասան մը չի բանբասեր, կրնաք արդար իրաւունքը ունենալ պարծենալու թէ... վիլխովայական քարը գտած էք։

Բըդի-Շանի grand premier comique Պ. Լաֆրէ-տիէսի (ծանրութիւն՝ 156 քիլօ) քսվ, անցեալները իր ճենաւ ըրաւ ուրիշ կատակերգակ մը՝ Պ. Մէյսէլ, որ ֆիզիքագէս կրնայ կատարեալ antipodeը նկատութիւն՝ Պ. Լաֆրէ-տիէսի։ Այս վերջինը ո՛քչափ գէր ու խոշորակազմ, Պ. Մէյսէլ ալ նո՞յն չափով նիշար ու չոր կազմուածք մը ունի։ Իր երգիչ՝ ունի առաւելութիւններ, զորս փութաց գնահատել մեր քութեը հասարակութիւնը, որ ա՛յնչափ փութաջան է ծափահարելու մէջ գէմը ելլողը։

Վերջին օրերուն ներկայացուած թատերախաղերէն կ'արժէ քիչ մը ծանրանալ Véroniqueի վրայ, — saisonին առաջին նուեաւեն, որ հակառակ Բարիզի մէջ «trois fois centenaire» եղած ըլլալուն և հակառակ իր երաժշտութեան թանկաղին նրբութեամբը ամէն անդ վայելած գնահատումին, առաջին իրիկունը բաւական յօրանջել տուաւ խուռն բազմութիւն մը, որ քիչ մը շատ դէսիլուսիոն ելաւ թատրոնին դռնէն։ Ասոր ոլատճառը եթէ մէկ կողմէ պէտք է վերագրել դերասաններու և երաժշտախումբին, սակայն կարելի չէ ուրանալ միանդամայն թէ նոր ուսիque մը

միշտ անակնկալ ասվաւորութիւնը մը կ'ընէ առաջին անգամ՝ լսողին վրայ, որ չի կրնար իր դասողութիւնը վճռել մէկ անգամէն :

Ականջի վարժութիւնը պարապ խօսք մը չէ յաճախ, եւ նոր օքէրէթ մը «բանել» ատլու համար, պէտք է զայն մէկէ աւելի անգամներ ներկայացնել : Ճիշտ այս արամարանութեան հետեւելու համար է որ գուցէ Բըդի-Շանի անօրէնութիւնը քանի մը անգամ կրկնեց նոյն թիկաը, ջանալով success forceé մը լնել, եւ իրօք, երրորդ ներկայացումն՝ առաջին իրիկուան միեւնոյն գժգոն հասարակութիւնը սկսաւ հաճոյք զգալ Véroniqueն, որ ճշմարտապէս նորագոյն օքէրէթներու մէջ միծագոյն գլուխոգործոց մըն է :

Բըդի-Շանի հասոյթները միշտ գոհացուցիչ են, դոնէ հիմակունիմա, քանի որ գեռ ամէն մարդ վերջնականապէս գիւղերը չէ քաշուած : Եթէ թատերախումբը ստիպուած չըլլայ repris en huit ընել՝ իր բէրերդուառին անձկութեան պատճառաւ, յայանի է թէ կարելի պիտի ըլլայ շատ աւելի փայլուն հասոյթներ ձեռք բերել :

Սրուեսագէաներէն՝ Օր. Տէմուտա միշտ կը շարունակէ ծափանարուիլ. Օր. Լամպէրդինի՝ վերջացուց իր ներկայացումներուն շարքը, եւ թէեւ պահ մը ըստեցաւ թէ Սթէնք պիտի երթայ, բայց հիմակունիմա զեռ կը տեսնենք գեղանի օրիորդը ներկայացումներու միջային... թատերասրահին մէջ : Օր. Տէրփու միշտ մէկէ աւելի պղասոնական պաշտողներ ունի. Պ. Լաֆրէսիէն շփացած օնֆան գատէն կը մնայ հասարակութեան. Պ. Լու Պանի, Պ. Տրլէս միշտ bisser կ'ընեն իրենց երգերը :

ԹԱՏՐՈՆ ԳՈՒԳՈՐՏԻՆ. — (Ետական օկրայի քատերախումբ, տօրէնուրիւն՝ Պ. Micci - Labruna:)

Պ. Միջիւ-Լապունափի անունը բաւական է գաղափար մը տալու համար ձեզի այս թատերախումբին նկատմամբ, որոն վարիչը ըլլալու պատիւը ունի, ինչպէս ամէն ամառ՝ ըստ իր բարի սովորութեան :

Հեռու ինէ զայն ինծքելու գաղափարը, քանի որ սիրելի բարեկամ մըն է ինծքի այդ պղսերնակ իսապայի impresarioն, որ շատ համակրելի դէմք մըն է ըստ իս (քանի որ իմ անօրէնս չէ), եւ որուն միակ յանցանքն է այն մանիք, զոր ունի ամէն տարի կազմելու անպատճառ իտալական օքէրայի խումբ մը, որ նըմանապէս յամառ մանիք ունի երգէք չյաջողելու :

— Այս տարի այն ինչ թատրոնը ի՞նչ կայ :

— Լապրունայի իտալական օքէրայի խումբը :

Առ այսչափը բաւական է, որպէս զի ամէն մարդ որոշէ ու

չվճռէ կանխապէս թէ այդ խումբը միջակ բան մը պիտի ըլլայ, շաբաթը քանի մը որ relâche պիտի ընէ, գերասանները իրարու հետ պիտի կուռին և վերջի վերջոյ իրենց երկիրը վերադառնալու համար չողենաւի գրամ չպիտի ունենան: Ասոնք նախախնամական բաներ են, որոնք ձականագրային բան մը ունին իրենց մէջ: Որովհետեւ Պ. Լապրունա գէշ մարդ է: — Քա՛ լիցի: Ընդհակառա՛կը, Պ. Լապրունա շա՛տ բարի մարդ է, և թերեւս ասոր համար է որ յաճախ այս բաները կը պատահին:

Իտալական թատերախումբին մասին կոսոր մը անմեղ բանքասանքէ ետքը, եթէ կ'ուզէք, քիչ մըն ալ գովե՛նք զայն, այն խառլացի նշանաւոր պասօնն համար — Պ. Լուիժի Լիոնդի — զոր ներկայացուց թատերասէք հասարակութեան՝ սա վերջինին հիացումը կեղրոնայնելով այդ մեծանուն արուեստագէտին վրայ, որ գիտաւագի արիկուընէ զբաւել իր publicը:

Տեսնողները կրցան վկայել թէ ո՛քափ կատարեալ գերասան մըն էր խառլացի պասօն, որ Մեֆիստոփէլի մէջ գերազանցեց ինքնովինը:

Աղուոր կիներու. և հմայիչ օրիորդներու պաշտելի թաթիկներ անուշ եռանդով մը ծափահարեցին զայն. եւ ի՞նչ աւելի մեծ վարձատրութիւն արուեստագէտի մը համար:

ԶՈՒԱՐԹ ԽՕՍՔԵՐ

— առաջ —

ՊԱՆԴԱԿԻՆ ԿԱՌԱՍՈՆԻ. — 14 թիւ սենեկին վարձակալը ըստաւ որ երէկ իրիկուն անձրեւը ողողեր է անկողինը եւ մինչեւ ծուծը թրջեր է զինքը:

ՊԱՆԴԱԿՈՍԼԵՐԻ. — Հաշխին վրայ ասաը զրուշ ալ տուեցու՞ լոգանքի համար:

— Բասաւ որ զիս շատ կը սիրէ... եւ գեռ զիս ճանչնալը շաբաշի մը չեղաւ:

— Չըսէս ատիկա:

ՊԱՐՈՆԻ. — Ո՞ւր է ափկինը:

ԱՊԱՍՈՒՀՅԻՆ. — Նկարչութեամբ զրազած է:

ՊԱՐՈՆԻ. — Ո՞ւր, շրջալեին առջև թէ ... հայելիին:

ԻՒՍԻԾ
ԱՊԱՀՈՎԱԳՐԱԿԱՆ
ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ
ՀՐԴԵՅԻ ԵՒ ԿԵՆԱՑ ՃԻՒՂ
Հաստատեալ ի Բարիզ 1828—1829

ՀՐԴԵՅԻ ՃԻՒՂ

Մինչ 1902ի վերջ հատուցեալ լվասք	274 Միլիոն ֆր.
1902ին գանձուած ապահովագին	24 » »
Գպամազլուխ եւ պահստ	119 » »
Դմանովագրեալ դրամազլուխ	21½ Միլիոն »

ԿԵՆԱՑ ՃԻՒՂ

Մինչ 1902ի վերջ հատուցեալ լվասք	129 Միլիոն ֆր.
1902ին գանձուած ապահովագին	12 » »
Ընթացիկ ապահովագրութիւնք	272 » »
Դրամազլուխ եւ պահստ	158 » »
որ ընթացիկ ապահովագրութեանց գումարին հետ կը համեմատի 52.21% — ինչ որ «Իւնիօն»ի ապահովագրեալ կ'ընծայէ հսկայ ե- րաշխառութիւն մը ՈՐՈՒՆ ՆՄԱՆԸ ԿԱՐԵԼԻ Զի ԴՏՆԵԼ ԱՐԵ- ԼԵԼԻ Մի Մէջ ԳՈՐԾՈՂ ՈՒՐԻՇ Ո ԵԻ Է ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆ ՔՈՎ :	

Արեւելքի համար մասնաւոր սակացոյց զեղչեալ գիներով :
Նպաստաւոր պայմաններ անհամեմատ կերպով աւելի գերազանց
քան ուրիշ ո՛ւ է ընկերութեան պայմանները : Ծահաբաժննե-
րու տարուէ տարի անմիջական վճարում, որով «Իւնիօն»ի ապա-
հովագրուողք ԶԵՐԾ են այն վճասներին եւ յուսախաբութիւններին,
որոց կ'ենթարկուին միշտ այն անձինք, որ նախաբաժիններու բարդ-
ման ՑՈՌԻ ԵԻ ՎՆԱՍԱԿԱՐ դրուքեամբ գործող ընկերութեանց
կ'ապահովագրուին :

Ընկերութեան դրամատունն է ՕՍՄ. ԿԱՅՍ. ՊԱՆՔԱՆ :

Թուրքիոյ եւ Արեւելքի Տնօրէն ՍԻՄԾՆ ՔԱՅԱԿՐէՆԱՆ

Կենաց ճիւղին Տեսուչ ՄԻՀՐԱՆ Տէ՛ր ՆԵՐՍԼՍԵԱՆ

Մրամպոյ, Սուլրան Համամ, Բասաթ Քարըրճըօյլու

Դեր Դործակալութիւն, Դալաթիա Խնայէթ խան

Գործակալութիւնք Թուրքիոյ գլխաւոր քաղաքաց մէջ

Պ Ա Լ Փ Ա Ն

Առանձնաշնորհեալ Ազգային Ապահովագրական Ընկերութիւն
ի Ս Օ Ֆ Ի Ա.

Դրամագլուխ 7,500,000 ֆլ.

Դրամատունը ընկերութեան՝

Պուլկար Ազգ. Դրամատուն՝ Սօֆիա, Անդեւաւստրիական Դրամատուն՝ Հոնտոն, Տոյչէ Պանք, Պերլին, Օսմ. Կայս. Դրամատուն՝ Բարիզ, Քրէտի Լիոնէ, Կ. Պոլիս:

Գործակալութիւնը Թուրքիոյ գիշաւոր քաղաքներուն մէջ
Հնդն. Ներկայացուցիչ Թուրքիոյ Ա. Ռ Շ Ա. Կ Ա Ի Ն Ճ Ե Ա. Ն
Կ. Պոլիս, Ղալաթիա, Պանք Օթօմանին գէմ, Թահթապրուն խան

7—10

Անկարելի է որ ընտանիք մը առանց կարի մեքենայի մնայ,
բայց էական կէտն է լաւ մեքենայ մը ունենալ, որովհետեւ լաւ
մեքենայ մը անթիւ եւ անհամար ծառայութիւններ կը մատուցա-
նէ, մինչդեռ դէշ տեսակէ մեքենայ մը անվերջ դժգոհութեանց եւ
տաղտուկի ազրիւր մըն է:

Բոլոր աշխարհ գիտէ թէ՝

Ս Ի Ն Կ Է Ր

Հայրայրի ԿԱՅՍ. ՊԱԼԱՏԱՆ. The Singer Manufacturing C°
մեքենան լաւագոյնն է. ոսյն մեքենան ամէնէն աւելի կատարելա-
գործուածը, հաստատունը եւ դիւրագործածելին ըլլալուն՝ բո-
վանդակ աշխարհի մէջ ամէն ոք Միմկերի մեքենաները կը գնէ:
Զեռքի, ոտքի, ու ոտքի եւ ձեռքի միանգամայն
մեքենաները կը գտնուին:

ՍԻՆԿԵՐԻ մեքենաները կը ծախուին մի միայն Սինկեր Ընկերութեան
կանոնադատունց մէջ՝

ԹԵՐՈ. { 1. Մեծ փողոց, Պօն Մառչէի դէմ, թ. 343 և 343 կրկին.
2. Մեծ փողոց, Կալաթա Սէրայի Լիսէին դէմ.

ԿԱԼԱԹԱ. { 1. Սինկեր խան, Թիւնէլին ետեւը.
2. Քարաքէօյ, Թրամլէյին կայարանին դէմ.

ՊՈՒ.Ի.Ս { 1. Սուլթան Համամ, թ. 2
2. ՍուլթանՊէյաղիտ, Թրամլէյի կայարանին դէմ, թ. 13

ՍԿԻՒՏՈ.Ր Զարչը Պօյու, թ. 120.

ՀԱԲԱԹԱԿԱՆ ՄԱՍՆԱՎՃԱՐՈՒՄՆԵՐ

Դասերը եւ նորոգութիւնն ձրի.

Կատարեալ երաժիշտութիւն:

Մասնաճիւղեր գաւառաց բոլոր քաղաքներուն մէջ:
Սինկերի Ընկերութեան կեղր. վարչատեղին կը գտնուի Բերա, Մեծ
Փողոց, թ. 343 և 343 կրկին, Սարգիս Պէյ Տիւզօղլուի տունը:

2—10